

OVERDENKING

Lezen: 2 Korintiërs 1: 1 - 11

“...de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost...”
(2 Korintiërs 1: 3^b)

TROOST?!

“Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven?”, menigeen zal deze woorden herkennen als de openingsvraag van de Heidelbergse Catechismus. Deze Heidelbergse Catechismus, ook wel ‘De Heidelberger’ genoemd is ontstaan aan de universiteit van Heidelberg (Duitsland). Op verzoek van de Keurvorst van de Palts Frederik III, schreven twee hoogleraren theologie aan deze universiteit, Caspar Olevianus en Zacharias Ursinus, die Catechismus. Het woord Catechismus houdt verband met catechese wat eigenlijk inleiding, of invoering betekent. Met hun catechismus wilde deze hoogleraren een toegankelijk boekje over het Christelijk Geloof bieden. Daar was in de beginperiode van de Reformatie, in de 16^e eeuw grote behoefte aan. De beide hoogleraren kozen voor een heldere structuur aan de hand van vragen en antwoorden, verdeeld over 52 hoofdstukken, zondagen genaamd. In 1563 werd de Heidelbergse Catechismus officieel verklaard.

De Synode van Dordt(1618-1619) schreef de Nederlandse vertaling van de hand van Petrus Datheen voor als ondertekeningsdocument voor ambtsdragers in Nederland.

Heidelbergse Catechismus ZONDAG 1

Vraag 1

Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven?

Antwoord 1

Dat ik met lichaam en ziel zowel in leven als in sterven niet mijzelf toebehoor, maar het eigendom ben van mijn getrouwe Heiland Jezus Christus. Hij heeft met Zijn kostbaar bloed voor al mijn zonden volledig betaald en mij uit alle heerschappij van de duivel verlost.

Hij waakt met zoveel zorg over mij dat zonder de wil van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd kan vallen, ja zelfs dat alle dingen mij tot mijn heil moeten dienen. Daarom verzekert Hij mij ook door zijn Heilige Geest van het eeuwige leven en maakt mij van harte bereid om voortaan voor Hem te leven.

In de inzet van het bekende leerboek over ons christelijk geloof wordt direct de koppeling gelegd tussen ‘geloof’ en ‘troost’. Het is maar de vraag of we dat vandaag de dag ook zouden doen wanneer er nu een dergelijk boek zou worden geschreven.

Houdt het geloof ook in onze ogen nauw verband met ‘troost’?

Troost houdt verband met ‘verdriet’.

En er is onnoemelijk veel verdriet in de wereld, soms heel dichtbij, soms verder weg. Biedt het geloof dan troost? Karl Marx, de communist, noemde het geloof opium voor het volk. Daarmee degradeerde hij het geloof tot een soort verdovingsmiddel. Soms nemen mensen in verdriet hun toevlucht tot allerlei verdovende middelen, of gewoonten.

In het Bijbelgedeelte uit 2 Korintiërs 1 wordt ook heel nadrukkelijk over troost gesproken, in vers 3:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost

Hier wordt gesproken over onze hemelse Vader die ons altijd troost. Dit is voor de apostel Paulus geen geloofstheorie, maar geloofsovertuiging ontleend aan de praktijk. Hiervan wil de apostel de gemeente te Korinthe ook overtuigen.

Tegelijk wil hij laten zien wat de troost van de Here God bij ons teweeg kan brengen.

*³Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost
⁴en ons in al onze ellende moed geeft,*

De troost van onze Hemelse Vader is bemoedigend, geeft ons moed. Zoals op talloze plaatsen in de Bijbel blijkt ook hier dat het geloof weliswaar een persoonlijke kant heeft, maar niet individualistisch bedoeld is. Telkens opnieuw komt naast de Ander, ook de ander in beeld.

*³Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost
⁴en ons in al onze ellende moed geeft,
zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen,
anderen in al hun ellende moed kunnen geven.*

Zo mogen we elkaar bemoedigen en troosten, niet vanuit onszelf, maar met de troost die ook ons geschonken is door onze Hemelse Vader.

Ds. M. A. Bos